

των, εἴτε στρατιωτικῶν εἴτε πολιτικῶν, καθὼς καὶ τῶν ἀρχομένων, εἰς τοῦτο ὁμιλεῖ τὴν ἀλήθειαν, ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολλὰ τοιαῦτα ἠκολούθησαν, ὅχι μόνον εἰς τοὺς Ὀλυμπίους, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους τοὺς θαλασσινοὺς μας. Τὸ νὰ λογίζεται ὁμῶς τὸν ἑαυτὸν του ὅλως διόλου ἀνένοχον, εἰς τοῦτο σφάλλει. Ναὶ μὲν ὡς καλῇ πίστει ἔλαβε τὸ πλοῖον, πλὴν ἀφ' ἧς ὥρας ἐγνώρισεν ὅτι ἦτον οὐδετέρας Δυνάμεως, δὲν ἦτο πλέον καλῇ πίστει, ἀλλὰ κατεῖχεν αὐτὸς ὡς εἰς ἀποθηκάριος καὶ ὡς τοιοῦτος ἦτον εἰς χρέος ἀπαραίτητον νὰ τὸ φυλάξῃ ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Τὸ ὅτι πάλιν ὁ προβαλλόμενος ἀπὸ τὸν ἀντιδίκον του νόμος δὲν ἐφαρμόζεται τελείως ἐναντίον τοῦ πράξαντος καλῇ πίστει βέβαια ὁ προβαλλόμενος οὗτος νόμος δὲν ἐφαρμόζεται ἐναντίον τοῦ πράξαντος καλῇ πίστει, ἀλλὰ κατ' ἐκείνον ἀμελοῦντος τὸ χρέος βλάπτει τὸν ἄλλον. Κατ' ἐκείνου δὲ τοῦ ὁποῖου λέγει, ὅτι ἐν ᾧ τὸ πλοῖον ἐξασφαλισμένον κ.τ.λ. εἰς τοῦτο ψεύδεται:

1ον) Τὸ πλοῖον αὐτὸ δὲν ἦτον ἐξασφαλισμένον εἰς τὸν λιμένα τῆς Σκοπέλου.

2ον) Δὲν ἦτον εἰς παρακαταθήκην, ὡς λέγει, ὑπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς τοπικῆς ἀρχῆς. Τοῦτο τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 ἀνὰ χεῖράς μου μαρτυρικὸν τῆς τοπικῆς ἀρχῆς Σκοπέλου ἀποδεικνύει καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ πλοίου καὶ τὸ ψῆδος τοῦ ἀντιδίκου μου.

3ον) Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ πρωταίτιος τῆς φθορᾶς του, ἐπειδὴ μήτε εἰς τὸ πλοῖον αὐτὸ ποτὲ ἐμβῆκα μήτε ἄρπαξα κανὲν ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα σχοινιά του, ἀλλὰ τὰ ἄρπαξαν οἱ σύντροφοί του.

4ον) Περίστασις τῇ ἀληθείᾳ βέβαια ἂν ἐφύλαττε αὐτὸ τὸ πλοῖον, κατὰ τὸ ὁποῖον χρέος εἶχε, βέβαια οὔτε τὸ πλοῖον ἐχάνετο οὔτε ὁ καπ. Λουκάς νομίμως ἤθελε ζητεῖ τὴν ἀποζημίωσίν του οὔτε τὸ Σ. τοῦτο Δικαστήριον ἤθελε καταγίνεται νὰ κρίνῃ τὴν διαληφθεῖσαν ὑπόθεσιν.

Σεβαστοὶ Δικασταί, αὕτη εἶναι ἡ ὑπόθεσις, οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα ἐν εἰλικρινείᾳ καὶ οὕτως εἶναι ἡ ἀλήθεια. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν νὰ δώσητε ὅλην σας τὴν προσοχὴν μὲ τὸν πλέον βαθὺν τρόπον, ὥστε νὰ διευκρινισθῇ ἡ ἀλήθεια καὶ ἀποδειχθῇ ἡ ἀθωότητά μου, καθότι γνωρίζω τὸν ἑμαυτὸν μου εἰς τὴν προκειμένην ταύτην ὑπόθεσιν πάντῃ ἀνένοχον καὶ ἀθῶον, ζητῶ ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην διὰ τῶν νόμων ἱκανοποίησιν εἰς τὴν προσαφθεῖσάν μοι παρὰ τοῦ Λιακοπούλου συκοφαντίαν. Ζητῶ ἠθικὴν ἱκανοποίησιν τιμῆς, ὑπολήψεως καὶ χρηματικὴν τῶν μέχρι τοῦδε ἐξόδων μου. Εἶμαι εὐελπίς ὅτι τὸ Σ. τοῦτο Δικαστήριον, ἀφ' οὗ ἀνιχνεύσῃ μὲ ἐμβρίθειαν τὴν ἀθωότητά μου, θέλει πράξει ὅ,τι ὑπαγορεύει ὁ νόμος καὶ τὸ δίκαιον. Ὑποσημειοῦμαι δὲ μ' ὅλον τὸ ἀνήκον σέβας.

Τῇ 30ῇ Ἀπριλίου 1827 [=1828] ἐν Αἰγίνῃ

Ὁ πολίτης
Γεώργιος Ζορμπᾶς

23*

Ἀναφορά

Πρὸς τὴν Προσωρινὴν Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴν

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 257 δεδομένην τῇ 5 τοῦ παρόντος μηνὸς πρόσκλησιν τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τῆς ὁποίας διατάχθην ἵνα ἀπέλθω εἰς Μέθενα διὰ νὰ ἐξετάσω δικαστικῶς τοὺς ἐν Τακτικουπόλει πεντήκοντα τρεῖς (ἀρ. 53) φυλακωμένους καὶ καταγεγραμμένους ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ πεδίου κυρίου Φορτσάνου, μεταβὰς ἐκεῖσε, ἐξέτασα αὐτοὺς κατὰ τὰς ἐγγράφους ὁμολογίας των, τὰς ὁποίας καὶ ἐγκλείω ἐνταῦθα μεθ' ὧν ἄλλων ἐγγράφων μοι ἐδόθησαν παρὰ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς, προσθέτων εἰς τὴν παροῦσάν μου καὶ τὰς περὶ αὐτῶν παρατηρήσεις μου, ὡς ἔπεται.

Αον) Ὁ Νικόλαος Δαδιώτης, ὁ δωδέκατος εἰς τὸν κατάλογον τοῦ κυρίου Φορτσάνου, κατὰ τὴν ἐξέτασίν του ἀρ. 1, παρατηρῶ ὅτι χωρὶς ἔγκλημα ἐφυλακώθη καὶ ἔτι εὐρίσκεται φυλακωμένος.

Βον) Ὁ Γεώργιος Κουσσαντιανός, ὁ 10ος εἰς τὸν κατάλογον τοῦ κυρίου Φορτσάνου, κατὰ τὴν ἐξέτασίν του ἀρ. 2ος, φυλακωθείς διότι ὑποθέτεται ὁ ἀδελφός του συνένοχος κλοπῆς βοϊδίων,

* ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 12 συνημμ. εἰς ἔγγρ. Γεν. Γραμμ. / Θαλ. Δικ. ἀρ. 789 / 13 Μαΐου 1828.

νομίζω ἄδικον τοῦ νὰ εἶναι φυλακωμένος, ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός του εὐρίσκεται καὶ κατηγορία δι' αὐτὸν ἄλλη περὶ τούτων δὲν ἔγινεν.

Γον) Ὁ Σπῦρος Βορλιώτης, ὁ 9ος εἰς τὸν κατάλογον τοῦ κυρίου Φορτσάνου κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀρ. 3ος, μὲ ὅλον ὅτι κατὰ λάθος ἐφυλακώθη, φυλάττεται εἰσέτι ἀδίκως φυλακωμένος.

Δον) Ὁ Νικολῆς Βελισσαρίου Ψαριανός, ὁ 13ος εἰς τὸν κατάλογον τοῦ κυρίου Φορτσάνου, κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀρ. 4, αὐτὸς εἶχε τακτικῶς ἐφωδιασμένον τὸ πλοῖόν του μὲ διαβατήριο τῆς Κυβερνήσεως, μόνη κατηγορία κατ' αὐτοῦ ὅτι δὲν ἐπλήρωσε τὴν διαταγὴν τοῦ Ναυάρχου διὰ νὰ σώσῃ τὰ ἄλογα τοῦ τακτικοῦ ἐκ τοῦ νησιῦ ὀνομαζόμενον Κόκκινα· φαίνεται δὲ ὅτι δὲν ἀπείθησεν καθότι καὶ ἔσωσεν μέρος· νομίζω οὗτος ἀφ' οὗ ἤθελε σώσει τὰ ἄλογα ἢ μέρος ἢ ὅλα, ἔπρεπε βέβαια νὰ πληρωθῇ καὶ τοὺς κόπους του· ἂν δὲν ἔσωσε καὶ τὰ ἐπίλοιπα ἢ ἐκουσίως ἢ μὴ δυνάμενος καὶ ἂν τὰ δὲν ἔφερεν εἰς Μέθενα, διὰ τοῦτο συμφωνίαν δὲν παρέβη, ὅθεν ὅχι μόνον δὲν ἤθελεν εἶναι ὑπεύθυνος νὰ φυλακωθῇ, ἀλλ' ὡς μετακομίσας καὶ τὰ σωθέντα παρ' αὐτοῦ δύο, νὰ πληρωθῇ καὶ προσέτι μὲ τὸ νὰ μὴν εἶναι κατηγορία ἄλλη κατ' αὐτοῦ δι' αὐτὰ τὰ ἄλογα, νομίζω ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ἀπολυθῇ τῆς φυλακῆς καὶ νὰ ἀποζημιωθῇ διὰ τὸ πλοῖόν του καὶ δι' ὅσα ἄλλα ἐζημιώθη καὶ ἔχασεν.

Εον) Ὁ Νικολῆς Γιαννιώτης, πλοίαρχος, ὁ 15ος εἰς τὸν κατάλογον τοῦ κυρίου Φορτσάνου, κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀρ. 5, κρατηθεὶς ὡς πειρατῆς ἀπὸ τὴν ρωσικὴν φεργάδα ὁ «Κάστωρ» μετὰ τοῦ ἐπιβάτου Δημητρίου Γιουρανοβίκ καὶ δύο ναντῶν, τοῦ Γεωργίου Φίλιππα καὶ Ἀναγνώστη Λιάτα, σημειωμένους εἰς τὸν κατάλογον τοῦ κυρίου Φορτσάνου ἀρ. 14, 16 καὶ 17, καὶ κατὰ τὸ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1828 ἐνδεικτικὸν ἐκ Κίας φαίνεται σαφῶς ὅτι δὲν ἦσαν πειραταί, ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ εὐρέθησαν μὲ τὴν σκαμπαβίαν τοῦ Βάσσου νὰ συμπλέουν, ἐκρατήθησαν καὶ ἔπαθαν, καὶ ἐπειδὴ κατηγορία ἄλλη τις κατ' αὐτῶν δὲν ἔγινε, δίκαιον νομίζω νὰ ἀπολυθοῦν.

ΣΤον) Ὁ Θεοτόκης Λευκάδιος, ὁ 5ος εἰς τὸν κατάλογον τοῦ κυρίου Φορτσάνου, κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀρ. 6, ὁ Κωσταντῆς Τζιῖρος, ὁ Ἀθανάσης Κονιτσιώτης καὶ ὁ Κίτσος Κόρδας, Ἰωαννίτης, ἐπειδὴ ἄλλην ἀταξίαν δὲν ἔκαμαν παρὰ ὅτι ὅλοι ὁμοῦ ἐβίασαν τὸν καπ. Χρίστον Πρεβεζᾶνον νὰ τοὺς πληρώσῃ τὰ συμφωνηθέντα των μηνιαῖα, νομίζω δίκαιον νὰ ἀπολυθοῦν καὶ νὰ τοὺς δοθοῦν τὰ ἄρματα των καὶ ὅ,τι ἄλλο τοὺς ἐβάσταξαν εἰς τὸ δίκροτον· διὰ δὲ τὰ κρατηθέντα μηνιαῖα των, τὰ ὅποια νομίζω ὅτι εἶχον δίκαιον νὰ τὰ ζητήσουν καὶ νὰ τὰ λάβουν, ἡ Σεβ. Κυβέρνησις ἄς διατάξῃ περὶ τούτου τὰ εἰκότα.

Ζον) Ὁ Γιάννης Μπεϊνόγλους, ὁ 2ος εἰς τὸν κατάλογον τοῦ κυρίου Φορτσάνου, ὁ Διαμαντῆς Μυτιληναῖος, ὁ 3ος εἰς τὸν κατάλογον τοῦ κυρίου Φορτσάνου, καὶ ὁ Δημήτρης Μακρῆς, Θηβαῖος, κατὰ τὰς ἐξετάσεις των ἀρ. 7, 8 καὶ 9, ἐφυλακώθησαν παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ των Καραντενεσλῆ, διότι τὸν ἐβίασαν καὶ μὴ θέλων νὰ τοὺς πληρώσῃ τὸ συμφωνημένον ὑστερινὸν μηνιαῖόν των τὰ μετρητά, τοῦ ὁποίου ἐκράτησεν ὁ Ναύαρχος εἰς τὸ δίκροτον, κατὰ τὸ ἴσον ἐνὸς ἀποδεικτικοῦ μηνολογημένου τῇ 17 Μαρτίου 1828, τὸ ὁποῖον ἐσημείωσα ὑπ' ἀρ. 10 μὲ ἐν ἑτερον ἴσον ἀποδεικτικοῦ τοῦ Καραντενεσλῆ σημειωθὲν μὲ ἀρ. 11 καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐκακοποίησαν τὸν ἀρχηγόν των κατὰ ἄλλο τι νομίζω δίκαιον νὰ ἀπολυθοῦν καὶ νὰ λάβουν τὰ κρατηθέντα ἄρματα των· διὰ δὲ τὰ μετρητά τούτου τοῦ μηνιαίου των ὡς δίκαιόν των, δὲν ἤθελεν εἶναι ἄδικον νὰ τὰ λάβουν καὶ αὐτά.

Ηον) Ὁ Γιάννης Κατσαρός, ὁ 11ος εἰς τὸν κατάλογον τοῦ κυρίου Φορτσάνου, κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀρ. 12, κατηγορήθη ἀπὸ τὸν Καπετάνιον τοῦ Λίτσον ὡς ὅτι τοῦ ἔδωσεν γρόσια χίλια πεντακόσια, ἀρ. 1500 καὶ οὗτος λέγει ὅτι μὲ τὸ νὰ τὸν ἐβίασαν ὅλοι οἱ στρατιῶται εἰς τὰ Κόκκινα διὰ νὰ τοὺς πληρώσῃ καὶ αὐτὸς ὁ Κατσαρός συμφώνως μὲ αὐτούς, διὰ τοῦτο τὸν συκοφαντεῖ· νομίζω δίκαιον ὅτι ἡ Σεβ. Κυβέρνησις προνοοῦσα περὶ τῶν τοιούτων νὰ ἤθελε ἐπιτάξῃ τὸν καπ. Λίτσον ἐντὸς μιᾶς νομίμου προθεσμίας νὰ παραστήσῃ ὅσας ἀποδείξεις ἔχει περὶ τούτου· καὶ νὰ ἤθελεν ὑποχρεωθῇ ὁ καπ. Λίτσος διὰ τὰς ζημίας, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Γιάννη Κατσαροῦ δίδων ἀνάλογον ἐγγύησιν· διὰ δὲ τὸ μηνιαῖον, τὸ ὁποῖον χρεωστεῖ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν στρατιώτας, ἡ Σεβ. Κυβέρνησις ἄς προνοήσῃ δι' αὐτούς.

Θον) Ὁ Χρίστος Μαρτίνοβικ, πλοίαρχος τῆς σκαμπαβίας τοῦ Βάσσου, ὁ 18ος εἰς τὸν κατάλογον τοῦ κυρίου Φορτσάνου, μὲ τρεῖς ναῦτας καὶ δέκα τέσσαρους στρατιώτας σημειωμένους εἰς τὸν κατάλογον τοῦ κυρίου Φορτσάνου ὑπ' ἀρ. 19 μέχρι τοῦ ἀρ. 35, οὗτοι κρατηθέντες παρὰ τῆς ρωσικῆς

φεργάδας ὁ «Κάστωρ» κατὰ τὰς προεξετάσεις των, κατὰ τὴν ἤδη ἐξέτασιν τοῦ Ἀθανασίου Γεωργίου Εὐριπιώτου, ἀρ. 13ος, καὶ κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἐκάστου αὐτῶν τῶν ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν, ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ αὐτὴ φεργάδα τοὺς ἐκράτησεν, τοὺς ἀφώπλισεν καὶ ἔκαψε τὴν σκαμπαβίαν των ὡς γνωρισθέντες καὶ κατηγορηθέντες πειραταὶ παρὰ τῶν ὀκτιῶν Ἑλλήνων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ καθημερινὸν (giornale) τῆς αὐτῆς φεργάδας. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν ὅμως τοῦ Ἀθανασίου Εὐριπιώτου, ἀρ. 13ος, καὶ κατ' ἐκείνην τοῦ Νικολῆ Γαννιώτη, ἀρ. 5ος, καὶ κατὰ τὴν τοῦ Ἀναγνώστη Κωνσταντίνου, ἀρ. 14ος, εἶχε πιάσει ἡ αὐτὴ σκαμπαβία τοῦ Βάσσου τὸ τρεχαντήρι ποριώτικον εἰς τὸ Πόρτο Ράφτη καὶ τὸ ἔφερεν εἰς Κίαν, ἀλλὰ τοῦτο ἔγινεν εἰς τὸ πρωτυτερινὸν ταξίδιον, πλοιαρχοῦντος τοῦ Δημητρίου Θασιώτη, ἔχον τοὺς αὐτοὺς ναύτας καὶ στρατιώτας, οἵτινες ἐγνωρίσθησαν ἀπὸ τοὺς Ποριώτας.

Ἐπειδὴ ὅμως εἰς ἐκείνον τὸν διάπλουν των ἀπὸ Σκῦρον εἰς Ἄνδρον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Πεταλιούς καὶ Στουρονήσια συνεταξίδευσεν διάφορα πλοῖα τοῦ Γριζώτη καὶ Βάσσου μὲ στρατιώτας ὁδηγούμενα παρ' αὐτῶν τῶν ἀρχηγῶν, μὲ τὰ ὁποῖα συνέπλεεν καὶ ἡ αὐτὴ σκαμπαβία καὶ ἀπὸ τὰ Στουρονήσια ἀποχωρισθεὶς ὁ Βάσσος ἀνεχώρησε μὲ τὰ πλοῖά του καὶ στρατιώτας διὰ Κίαν, τότε συνακολουθοῦσα καὶ ἡ σκαμπαβία αὕτη, ἔπιασε τὸ ποριώτικον τρεχαντήρι, τὸ ὁποῖον ἔφερεν εἰς Κίαν καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν ἔγινεν ἄλλη κατηγορία ληστείας ἢ πειρατείας κατ' αὐτῶν, ἐκτὸς τοῦ τρεχαντηρίου τούτου, διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τοῦ ὁποῖου (ἂν εἶναι δίκαιον νὰ ἀποζημιωθῇ) εἶναι ὑπεύθυνος ὁ Βάσσος ὡς ἀρχηγὸς τοῦ διάπλου ἐκείνου καὶ κύριος τῆς σκαμπαβίας, ὅλοι αὐτοὶ οἱ φυλακωμένοι νομίζω δὲ εὐσπλαχνον νὰ ἀπολυθοῦν καὶ νὰ λάβουν τὰ ἄρματα των.

Ιον) Ὁ Ἀναγνώστης Κωνσταντίνου, ὁ 30ὸς εἰς τὸν κατάλογον τοῦ κυρίου Φορτσάνου, κατὰ τὴν ἤδη ἐξέτασιν του ἀρ. 14 καὶ κατὰ τὴν προλαβοῦσαν τοῦ ἰδίου, καὶ μὲ τοὺς ἄλλους τρεῖς ναύτας ὑπ' ἀρ. 37, 38, 39 σημειωμένους εἰς τὸν αὐτὸν κατάλογον, εἶναι οἱ σωθέντες ἀπὸ τὸ μίστικον τοῦ Γριζώτη, τὸ ὁποῖον ἔκαυσεν ἡ ρωσικὴ φεργάδα ὁ «Κάστωρ», θανατώσας ἀπὸ τοὺς ἐν αὐτῷ στρατιώτας εἴκοσι ἑπτὰ καὶ πληγώσας τέσσερους· καὶ ἐπειδὴ δὲν φαίνεται καμμία κατηγορία δι' αὐτοὺς ληστείας ἢ πειρατείας καὶ ἂν ἤθελε γίνεαι τοιαύτη ποτὲ ἤθελεν εἶναι ὑπεύθυνος ὁ ἀρχηγὸς των Γριζώτης, νομίζω εὐσπλαχνον νὰ ἀπολυθοῦν καὶ οὗτοι.

ΙΑον) Ὁ Ἀνδρέας Σίμος, Ψαριανός, ὁ 45ος εἰς τὸν κατάλογον τοῦ κυρίου Φορτσάνου, κατὰ τὴν ἐξέτασιν του ἀρ. 15, ὃν μὲ ἄλλους ἑξή ναύτας φυλακωμένους, τῶν ὁποίων τὰς ἐξετάσεις ἐσημείωσα μὲ ἀρ. 16, 17, 18 καὶ 19, αὐτὸς ἀναχωρήσας ἀπὸ Μύκονον διὰ Ἀμουργὸν χωρὶς διαβατήριον καὶ ἀπὸ τόπον παράμερον τῆς Μυκόνου, ὅπου εἶχε τὴν τράταν του καὶ ὠπλισμένην, κατὰ τὴν δευτέραν ἐξέτασιν του ὑπ' ἀρ. 20, μὲ κανόνι ἐκρατήθη ὡς πειρατής, κατηγορία δὲ τις κατ' αὐτοῦ ληστείας ἢ πειρατείας δὲν παρίσταται.

ΙΒον) Ὁ Γεώργιος Κύπριος, ὁ 4ος εἰς τὸν κατάλογον τοῦ κυρίου Φορτσάνου, ὁ Μανόλης Δημητρίου, ὁ 41ος εἰς τὸν αὐτὸν κατάλογον, ὁ Παναγιώτης Λήμνιος, ὁ 42ος εἰς τὸν αὐτὸν κατάλογον, ὁ Ἰωάννης Αἰβαλιώτης, ὁ 43ος εἰς τὸν αὐτὸν κατάλογον, κατὰ τὰς ἐξετάσεις των ἀρ. 21, 22, 23 καὶ 24, οὗτοι οἱ τέσσαρες φαίνεται ὅτι ἠπατήθησαν παρὰ τοῦ πειρατοῦ Ἀναστασίου Ὑδραίου καὶ ἐπειδὴ δὲν συνέπραξαν μετ' ἐκείνου ἀνομίας, καθότι ὀλίγας στιγμὰς ἐστάθησαν εἰς τὸ πλοῖόν του, οὐδὲ ἄλλη κατηγορία δι' αὐτοὺς φαίνεται, νομίζω δίκαιον νὰ ἀπολυθοῦν.

ΙΓον) Ὁ Παρασκευᾶς Ἀνατολίτης, ὁ 44ος εἰς τὸν κατάλογον τοῦ κυρίου Φορτσάνου, κατὰ τὴν ἐξέτασιν του ἀρ. 25, ἐστάθη ὀλίγας ἡμέρας μὲ τὸν Ἀθανάσιον Ξεκουκούλωτον καὶ ἄλλη κατηγορία δὲν εἶναι κατ' αὐτοῦ, νομίζω δίκαιον νὰ ἀπολυθῇ.

ΙΔον) Ὁ Βασίλειος Ἀναστασίου καὶ ὁ Δημήτρης Μαστρομῆτρος, σημειωμένοι εἰς τὸν κατάλογον τοῦ κυρίου Φορτσάνου ἀρ. 52 καὶ 53, οὗτοι ἐδραπέτευσαν ἐκ τῆς φυλακῆς συντρίψαντες τὰ δεσμά των.

Ταῦτα ἀναφέρων μὲ τὸ προσῆκον σέβας ὑποσημειοῦμαι

Σταμάτης Ψωμᾶς

Τῇ 10 Μαΐου 1828, ἐν Αἰγίνῃ

